

индустрията и занаятите. Понеже това искане не можеше да се задоволи, поради голѣмата работа, която то налага, Бюрото, съ писмо № 2545 отъ 24-й юлий 1912 г. изложи само ония искания, които сама камарата е прѣдѣвявала и сѣ останали още нереализирани. Такива се посочиха по солопроизводството въ Анхиало, риболосството, занаятите и пр.

По приложение на чл 77 онъ закона за митниците.

По тоя въпросъ Бюрото отправи до Г-на Управителя на митницата въ Бургазъ писмо № 710 отъ 6-ий мартъ 1912 г., което има слѣдното съдържание:

До сега сѣ постѣпили и продължаватъ да постѣпватъ въ Камарата много оплаквания отъ това, че приемането на стоваренитѣ отъ параходитѣ стоки въ митнишкитѣ складове и записването имъ въ магазинната книга става твърдѣ късно, обикновено слѣдъ 5-10 15 и даже повече дни. По тоя начинъ искуствено се продължава онова мръме, прѣзъ което стокитѣ оставатъ безъ охрана въ пристанището, понеже, съгласно чл. 77 отъ закона за митницитѣ, до като не сѣ прѣдадени стокитѣ въ митнишкитѣ магазини, тѣ трѣбва да се пазятъ отъ параходнитѣ агенти, което обаче тѣ не могатъ да сторятъ, а пъкъ прѣзъ сѣщото това врѣме митнишкитѣ власти не отговарятъ за стокитѣ. Така прѣзъ това врѣме на междущаствие ставатъ често пѣти кражби и страдатъ интереситѣ на търговцитѣ. По настояване на Търговско-Индустриалнитѣ Камари въ Царството, Министерството на Финанситѣ разпореди прѣзъ 1909 г., съ специално окръжно, щото приемането на стокитѣ въ митнишкитѣ складове и записването имъ въ магазиннитѣ книги да става едновременно съ стоварването имъ, та така да не оставатъ тѣ безъ стопанинъ даже прѣзъ най кратко врѣме. При все това туй нареждане на финансовото министерство не се изпълнява.

Като Ви съобщаваме това, имаме честъ да Ви помолимъ, Господине Управителю, да обяснитѣ на Камарата, кои сѣ причинитѣ за това, за да направи тя нужнитѣ постѣпки прѣдъ Г-на Министра на Финанситѣ за отстранението имъ, а освѣнъ това умоляваме и Васъ да направите необходимото за бързото приемане и вписане на вноснитѣ стоки въ повѣрената Ви митница“.